Continued From Pahana Extra Sep 13 Issue

සංවේදී සහෘද පර්ෂදය ඉදිරිපත් කිරීමක්

පූජ්‍ය ගලතර ධම්මරක්ඛිත ස්වාමින්වහන්සේ සමඟ කළ සංවාදයක්

නිර්මල බුදුදහම සොයා

මරණයක් දැක්කා........!

මරණයක් දැක්කා කියනකොට, අපි ස්ථිරව ඉන්නවා කියලා හිතන් හිටියට, හිතන.. හිතන.. අරමුණක් ගානේ අපි මැරෙනවා.
ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස කරන වාරයක් ගානේ හිත කය දෙක ඉපිද නැසෙනවා.

ඇත්ත... ජීවත්වීම නොවෙයි. ජීවත්වෙන්න හදන මොහොතක් ගානේ මැරෙන එකයි...!

....අන්න එහෙම දැක්කොත් නේද එයාට මේ ධර්මතාවයේ තවදුරටත් ඉඳීමෙන් හරයක් නැහැ කියලා වැටහෙන්නේ. ඒ ජරා මරණ ඉක්මවනතුරු උන්වහන්සේට අවශ්‍ය වුණා ඒක සොයා ගන්න. ඒ තුළ කොච්චර සැප සම්පත් ඇති ලෞකික ජීවිතයක් ගත කළත් ලෙඩා මහල්ලා මළකඳෙන් මිදිලා නැහැ.

ඒකෙන් මිදෙන්න ඕන වුණා......!

ජාතියක් නැති, ජරාවක් නැති, ව්‍යාධියක් නැති, මරණයක් නැති තත්ත්වය සොයන්න ඕන වුණා........!

.....ස්වාමින් වහන්ස, ඒකෙන් මිදෙන්න නිර්වාණය අවබෝධ කරගන්නම ඕනේ නේද.....?

......ඔව්....!

.....ස්වාමින් වහන්ස, ඊට මෙහා තියෙන කිසියම තත්ත්වයක් නැද්ද.....?

......තියනවා....! තාවකාලිකයි....!...

ඒ තාවකාලික බවට රැවටෙනවා.
බලනකොට හරි නැහැ.
පළමු තත්වයටම අඩුව දැනෙනවා.

......ස්වාමින් වහන්ස, නමුත් ජීවිත කාලයක් තුළ අඩුම දුක් ප්‍රමාණයක් විඳින විදියට ජීවිතය සංවිධානය කරගන්න බැරිද.....?

......පුළුවන්....! ලෞකිකයි....!
මුලාවීමක්......දුක් ඉවර නැහැ

......ස්වාමින් වහන්ස, ඒ තුළ දුක ඈත්වී අපි බලාපොරොත්තු වෙනදේ ළං කර ගැනීමක් සිදුවෙනවා නේද.....?

.....හරි.....ඔබ කියන්නේ මෙලොව වශයෙන් වඩාත් දුක් කරදර අඩු ජීවිතයක් ගතකරන්න අවශ්‍ය කරන පහසුකම් සහිත ජීවිතයක් සලසා ගත හැකියි කියලා.

.....Saw a dead.....!

...When we say saw a dead, even though we think that we eternally live, we die each time we enter into a thought.

Every time we breathe in and out our body and soul goes through a new birth and a death.

The truth.....is not living. Dying every moment we try to live is the truth.....!

....Isn't it the way someone should see life so that he can realize the Dharma that it is not worth living like this. Until he defeated this decay (jara) & death he wanted to find it. How much a sophisticated mundane life we live we are not exempted or released from being the sick, the old and the dead.

He wanted to release from them.....!

He wanted to find the status where there is no birth (***jathi***), no decay (***jara***), no sickness (***vyadhi***) and where there is no death (***marana***).....!

Ven. Sir, the only way to release from them is attaining enlightenment (Nibbana). Isn't it....?

.....**Yes**.....!

.....Ven. Sir, isn't there any status prior to enlightenment (Nibbana) where we can obtain that status....?

.....There are....! But temporary....!
We get deceived by this temporary status. We betray ourselves thinking it is alright now .....it is alright now..... But actually it isn't alright. We are back in square one feeling the deficit, lacking.

Ven. Sir, but isn't there a possibility where we can organize our lives in away that we go through the minimum possible sorrows in life..?

..Possible..! But it is mundane (*laukika*)..!
..It is a deception ...sorrows never end

.....Ven. Sir, within that the sorrows could be distanced and our expectations could be achieved, isn't it....?

.....Right.....What you say is that we can facilitate this birth of life with minimum sorrows and troubles. where we can live a life with less sorrows and troubles.

இறந்த உடலைக் கண்டார்.

இறந்த உடலைக் காணும் போது நாம் நித்தியமான வாழ்வை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம் என எண்ணுகின்ற போதே நாம் மரணத்தை அடைகிறோம். ஒவ்வொரு முறையும் நாம் சுவாசிக்கும் போதும் எமது உயிர் பிறப்பு, இறப்பு என்பவற்றை அனுபவிக்கிறது.

நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கவில்லை என்பதே உண்மை.

வாழ்க்கையின் மூலமாகத் தர்மத்தை உணர்வது அதாவது இத்தகைய வாழ்க்கையினால் எவ்வித பலனுமில்லை என்பதை உணர்வது தான் முறையானது. எவ்வளவுதான் நாகரிகமான உயர்ந்த வாழ்க்கையை நாம் வாழும்போதும் நாம் நோயாளியாவதில் இருந்தோ, மூப்படைவதில் இருந்தோ, இறப்பில் இருந்தோ தப்ப முடியாது. அவர் அவற்றில் இருந்து விடுபட்டு பிறப்பில்லாத தேய்வில்லாத,

நோயில்லாத, மரணமில்லாத ஒரு நிலையை அடையவே விரும்பினார்.

சுவாமி! அவற்றில் இருந்து விடுபடுவதற்கு ஞானமடைவதே (நிர்வாணம்) வழியல்லவா...?

ஆம்....!

....சுவாமி! நிர்வாணமடைவதற்கு முன் நாம் அடையக்கூடிய வேறேதாவது நிலை உண்டா....?

உண்டு....! ஆனால் அவை தற்ங்காலிகமானவை....!

இந்த தற்காலியமான நிலையினால் நாம் ஏமாந்து விடுகிறோம். இப்போது எல்லாமே சரி என நினைத்து எம்மை நாமே ஏமாற்றிக் கொள்கின்றோம். ஆனால் உண்மையில் அது அவ்வாறில்லை. நாம் திரும்பவும் அந்தக் குறைகளையும் முழுமையின்மையையும் உணர்கிறோம்.

சுவாமி! நாம் வாழ்க்கையில் மிகக் குறைந்தளவு துன்பங்களையே அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பதற்கு ஏதும் வழிகள் இல்லையா....?

உண்டு....!

ஆனால் அது லௌகிகமானது. அது ஒரு ஏமாற்று. துன்பங்கள் முடிவதே இல்லை.

சுவாமி அந்த வழியில் நாம் வாழும்போது எமது துன்பங்கள் அகன்று எம்முடைய எதிர்பார்ப்புகளை நாம் அடைய முடியுமல்லவா....?

...சரி..... நீ என்ன சொல்கிறாயென்றால் எமது இந்த வாழ்க்கையை நாம் மிகக் குறைந்தளவு கவலைகளையும் துன்பங்களையும் கொர்ணட தாக்கிக் கொள்ளலாம் என்பதல்லவா....!

To be Continued........